

అస్పృహ క్రమయ్యగ్రం

(జీవితం)

జ్ఞానం లేకపోవడమే అజ్ఞానం. సముద్రపు లోతు ఎంతో మనకు తెలియదు. అలాగే ఆకాశం ఎంత ఎత్తో కూడా మనకు తెలిసివావదు. అన్నీ తెలిసిన వారంటూ ఎవరూ వుండరు. అంచేత ఎవరికైనా ఏ విషయంలోనైనా తెలిసిన దాని కంటే తెలియనిదే ఎక్కువ వుంటుంది. మనకు తెలిసినవీ, తెలియినవీ ఏవిటి అనే నిర్ధారణకు ఒక జీవిత కాలం కూడా సరిపోదనుకుంటాను.

భారతం చదివారా?

అయ్యో చదవలేదండీ-

అయ్యో భారతవే చదవలేదా?

ఏం చేస్తాం చదవలేదు. నిజమే—సిగ్గుగా వుంటుంది.

* * * * *

మొన్న కచ్చేరీకి వెళ్ళారా?

వీ కచ్చేరీ?

బాలమురళీకృష్ణ కచ్చేరీ?

బాలమురళీకృష్ణ ఎవరూ?

అయ్యో బాలమురళీకృష్ణే తెలీదా?

నిజం మీ మీదొట్టు....

వేళాకోళానికై నా హద్దూ పద్దూ వుండాలి.

నాకు తెలీదు అంటూంటే—

పాట కచ్చేరికి మీరు రాలేదా గొప్ప ఛాన్స్ పోగొట్టుకున్నారు
లైవ్ లో—

వీం చేస్తాం—నాకు తెలీదే!

బాలమురళీకృష్ణ గురించి తెలియకపోవటం ఉమించరాని నేరం.
ఆ అర్దిస్తు గొప్పదనం తెలుసుకోవటానికి నా జీవితం కాలం సరిపోదేమో—
నాకు ప్రైవేటీ?

* * * * *

పథేర్ పాంచాలీ చూశారా?

పథేర్ పాంచాలీ చూడ్డవేవిటి?

అదే సత్యజిత్ రాయ్ ట్రయో—

సత్యజిత్ రాయ్ వడూ?

మూడు గొప్ప చిత్రాలు తీశారు-గొప్ప డైరెక్టర్—గొప్ప అర్దిస్తు....

ఒక్క-సినిమా చూశా-గొప్ప తననొప్పండి బాబూ-ఒక డాన్స్ లేదు
ఒక ఫైట్ లేదు, ఒక సాంగ్ లేదు-పరమ బోరు కదా—

ఎంత రియలిస్టిక్ గా తీశాడు?

ఎందుకు తీయాలి?

చాస్టిన్ సినిమాలు చూశారా పోనీ—

చూశేదండి బాబూ-రొడీ రంగడూ. భార్యా భర్తలు, దెబ్బకు లా దొంగల ముతా చూశానండీ బాబూ-

మంచి పిక్కర్లొచ్చినపుడు చూడడం మానకండి.

మంచి పిక్కర్లెవో మనకు తెలీదు. మంచి పిక్కర్ల కోసం ఎన్ని చెత్త పిక్కర్లు చూడాలో-మనకంత తీరికేడి? అంతమంది కలిసి తీసిన చిత్రం

బాగులేదు బాగుందీ అని చెప్పటానికి ఎంత నాలెడ్డి కావాలో - అది మన దగ్గర ఎక్కడుంది? ఆ నాలెడ్డి సంపాదించే సరికి సినిమాలు చూడడానిక దృష్టి తగ్గిపోతుంది. ఇవన్నీ ఎక్కడ స్టడీ చేస్తూ కూర్చుంటాం - అవతల ఇల్లా సంసారాలా బరువులూ బాధ్యతలూ-వాటి నెవరు చూస్తారు?

బొంబాయి వెళ్ళారా?

లేదు.

కలకత్తా వెళ్ళారా?

లేదు.

మద్రాసు చూశారా?

చూడలేదు.

బెంగుళూరు వెళ్ళారా?

అబ్బే—

ఊటీ, మైసూరు, ట్రీవేండ్రం, రామేశ్వరం, కంచి వెళ్ళలేదా?

ఎవితోనండీ—కాలుతీసి వీధిలో పెట్టలేదు. యాత్రలు చెమ్మాలండీ దేశమంతా తిరిగి చూడకపోతే ఎట్లా?

వీం చూస్తాం? టిక్కెట్ చార్జీతో...పైగా హైరాణా. కదిలే డబ్బు కావాలి గదా?

మరెల్లాగ - డబ్బులేదని తిరగడం. తిరిగిజ్ఞానం సంపాదించటం మానుకుంటాంటండీ—

ఎందుకొచ్చిన జ్ఞానం పోనిస్తురూ-కడుపులో నీళ్ళు కదలకుండా ఇంట్లో కూర్చొని రామాకృష్ణా అనుకుంటూంటే రోజువెళ్ళిపోతామ్. దేవుడెక్కడ లేడు? అంతటూ వున్నాడు. ఎక్కడో వున్నాడంటూ వెతుక్కుంటూ వెళ్ళడం శుద్ధదండగ. కళ్ళ మూసుకుంటే మందికాదు.

బాగుందండీ—నాలుగుచోట్ల కు తిరగడం నలుగురిని చూడడం లోక జ్ఞానం పెరగటం మంచిది కదా!

ఓపి కుండాలండీ-ఇన్ని తిప్పలెవరు పడతాడు?

అంతే నంటరా?

అంతే-ఇండియా అంతా తిరిగితే అమెరికా వెళ్ళలేదనుంటుంది. అమెరికా వెళ్ళే అయ్యో చైనా, జపానుదేశాలు చూశాంకామే అనిపిస్తుంది మంగళగిరి వెళ్ళితే అమరాతి విళ్ళలేదనిపిస్తుంది. ఎక్కడికేదారి-సంతుష్టు

డీరేడు జగముల పూజ్యండు సంతోషికెప్పుడు జరుగు సుఖము అన్నారు మనవాళ్ళు.

మీ బోటివాళ్ళు గడప దాటకపోతే లోకం గురించి తెలుసుకునే దెట్లా?

“పోనిస్తురూ....”

* * *

రవ్వ కెసరి యటం చేవచ్చా సీతగారూ?

రాదు

హాల్యా?

రాదు

గులాబ్ జామ్?

రాదు

మరేం వచ్చా?

పప్పుండటం వచ్చు. చింతకాయ తొక్కటం వచ్చు. జంతుక లొచ్చు. చేగోడీలు వండటంవచ్చు. గారెలొండుతాను. ఆవడలు నానే స్తాను. ఇడ్లీ— బిజ్జీలూ పకొడీలూ, దోసెలూ పెసరట్లూ, పూరీలు యివి ఒస్తే చాలదా?

నేనడిగింది స్వీట్సు?

బూరెలు, మైసూర్ పాక్, లడ్డూలూ చేస్తాను. వరవాణ్ణం వొండు తాను.

ఉత్తరదేశపు వంటలేవీ రావా?

రావండీ. ఎన్నని నేర్చుకోగలం?

ఇష్టంలేదా?

అబ్బె- అన్నీ తింటాను, తిండం వేరూ వండి చూపించటం వేరు
 గదా- మనవేమన్నా పెద్ద మిఠాయి దుకాణం పెట్టబోతున్నామా ఇవన్నీ
 వండటం నేర్చుకోవడానికి— అయినా రాదు. మన తెలివితేటలే అంత.

* * *

టైలరింగ్ వచ్చా?

వచ్చు.

బ్ల వుజులు ఫ్రాకులు లంగాలు చిన్న చిన్న వన్నీ కుడతారా?

కుడతాను.

బెల్ బాటమ్స్ కుట్టగలరా?

గలను.

షర్ట్సు నిక్కర్సు ప్యాంట్లూ

కుట్టకేం?

మరై తే అంతా సేవ్ చేస్తున్నారన్న మాట.

సేవూ లేదు సేమ్యూ లేదు.

మరేవిటి?

నేను కుట్టినవి ఎవరూ తొడుక్కోరు.

ఎందుకని?

వాళ్ళకు నచ్చవ్.

ఎందుకు నచ్చవ్?

నేను సరిగ్గా కుట్టలేదు కనుక—

అదేవిటి?

కుట్టుపని చాలా సున్నితమైనది. అది టైలరులా కుట్టడానికి ఒక

జనరేషన్ ఎఫర్డ్ కావాలి. దోభీలా మనం వాష్ చెయ్యగలమా దుస్తులు.
ఇదీ అల్లానే.

మరైతే ఎందుకు నేర్చుకున్నారు?

నేర్చుకోవడం కష్టమని తెలుసుకుందుకు.

బలే వారండీ.

అవును మీరూ బలేవారే.

ఇహ్హహ్హ.

ఇహ్హహ్హ.

టా టా.

బై బై